

TÜRK KÜTÜPHANECİLİĞİ

TÜRK KÜTÜPHANECİLER DERNEĞİ BÜLTENİ

3. Cilt

1989

1. Sayı

“Kültür Bakanlığı” yeniden kurulurken

“Hükümetin çıkardığı bir “kanun hükmünde kararname” ile bazı bakanlıkların yapısında değişiklikler yapıldı. Mevcut bakanlıkların biri ikiye ayrılırken, iki bakanlığın bazı birimleri bunlardan alınarak ‘genel müdürlük’ler halinde Başbakanlığa bağlandı. Karar 18 Mart 1989’da yürürlüğe girecek.

İkiye ayrılan bakanlık, Kültür ve Turizm Bakanlığı’dır. Hatırlanacağı gibi, bu bakanlığı oluşturan kesimler 1980’li yılların başında da iki ayrı bakanlık idiler. Bunlar 1982 yılı başından itibaren, Millî Güvenlik Konseyi’nce birleştirildi. 1984 yılında çıkarılan ‘devlet teşkilâtının yeniden düzenlenmesi’ hakkındaki kanun hükmünde kararname de bu durumun sürdürülmesini öngörüyordu. Geçen yıllar bu birleştirmenin yapaylığını ve yanlışlığını yetkililere sonunda göstermiş olmalı ki, bu son işlem gerçekleştirildi.

“Kültür ve Turizm Bakanlığı” macerasının o dönemin turizm kesimine neler kazandırıp neler kaybettiğini bilmiyoruz; ama, kültür kesiminin o dönemde çok şeyler yitirdiği kesindir. Bunun sebebi, sayın Başbakan’ın bu Bakanlığın ikiye ayrılması ile ilgili olarak söyledikleri ile, kolayca anlaşılabilir: Turizm sektörüne yönelik ilgi kültür kesimini gölgelemiştir.

Turizmin ekonomik yanının ağır basması, yurda döviz getirmesi, üstelik cazibesi, yetkililerin ilgi ve desteğini ona yöneltmiştir. Faaliyet ve hizmetleri ekonomiye yarar sağlamaktan çok ona yük gibi görünen kültür kesiminin, her şeyin ekonomik değerine göre ölçüldüğü bir ortamda, ikinci plâna itilmesi olağandı. Millî kültürün muhafazası, Türk kültür değerinin dünyaya tanıtılması, Türk insanının bilgili ve kültürlü olarak yetişmesine yardımcı olunması gibi faaliyetler gösteren kültür kesimi yedi yıllık bir gölgede kalma dönemi yaşamak zorunda kalmıştır.

Oysa kültüre yapılan yatırım insana yapılan yatırımdı. Bu yatırım, meyvesini hemen vermese de, ülkenin geleceğine yönelik bir yatırımdı. İyi yetişemeyen, bilgi ve kültür birikimi bulunmayan kişilerin toplum kalkınmasına, böyle kişilerin oluşturduğu toplumların da ekonomik ve teknik gelişmeye

katkıda bulunması mümkün olamazdı. Kùltür ve Turizm Bakanlığı döneminde bu gerçeğin yeterince göz önünde bulunduğu söylenemez.

Kùltür Bakanlığının yeniden bağımsızlığa kavuşması, kuşkusuz, kùtùphanelerimiz ağısından da yararlı olabilecektir. Bakanlığın en büyük ve yaygın kuruluğu olan halk kùtùphanelerimizin bu yeni dönemde 'mikrofiş kùtùphanesi' fantezisinden kurtarılarak hızlı bir gelişme temposuna girmesi beklenebilir. Millî Kùtùphanemizin asıl görevlerini yapmasını engelleyen ve onu başka türdeki kùtùphanelerin işlevini üstlenmeğe zorlayan baskıların da sona ereceğini umabiliriz.

Kısacası, kùtùphanecilik felsefesiyle bağdaşmayan, kùtùphaneleri ve kùtùphanecileri geri plâna iten uygulamaların son bulması yolunu aydınlatacak bir umut ışığı doğar gibidir!

Necmeddin Seferciođlu
TKD Genel Bařkanı